

Nr 787

Av herrar **Ericsson** i Åtvidaberg och **Larsson** i Umeå, om vissa åtgärder för att stimulera svenska investeringar i u-länderna.

(Lika lydande med motion nr 708 i Första kammaren)

Från vårt håll har under en följd av år betonats att Sverige måste vara berett till avsevärt större uppoffringar för att bidra till att ge u-länderna en snabbare ekonomisk tillväxt. Ett viktigt inslag i detta arbete måste vara att på olika sätt stimulera till svenska investeringar i lämpliga u-länder, där investeringarna kan väntas leda till gynnsamma utvecklingseffekter som kommer folkflertalet till godo. Många u-länder strävar själva efter att bland annat genom skattelättnader få dessa investeringar att söka sig till u-landet i fråga. Det är då angeläget att inte industriländerna genom att beskatta de u-landsinvesteringarna i deras hemländer upphäver effekten av denna stimulans. Genom lämpligt utformade dubbelbeskattningsavtal kan denna för u-länderna olyckliga verkan undvikas.

En grundläggande princip i den svenska skattelagstiftningen är att internationell dubbelbeskattning skall undvikas genom överenskommelser med vederbörande stat. Som bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 41 i fjol framhöll saknas ännu dubbelbeskattningsavtal bland annat med flertalet stater i Latinamerika, Asien och Afrika. Enligt vår mening bör Sverige intensifiera sitt arbete på att nå överenskommelser om dubbelbeskattningsavtal med lämpliga u-länder. Genom ett s. k. credit of taxsystem — ett avräknings-system — har ett komplement — men ett otillräckligt sådant — skapats till dubbelbeskattningsavtalen. Bevillningsutskottet beskrev detta system på följande sätt:

Förfarandet innebär en rätt för fysiska personer med hemvist i Sverige och svenska juridiska personer att under vissa förutsättningar från den svenska statliga inkomstskatten på inkomster från länder, med vilka dubbelbeskattningsavtal saknas, avräkna vad i motsvarande skatt erlagts i ett sådant land. Härigenom beskattas den utländska inkomsten i princip statligt endast en gång men efter den skattesats som tillämpas i den stat som uttar den högsta skatten.

Genom att avräkningssystemet innebär att skatt skall utgå endast en gång men efter den högsta av skattesatserna kan genom bristen på dubbelbeskattningsavtal svensk skattelag neutralisera en av u-länderna avsedd skattesti-

mulans. Riktmärket bör enligt vår uppfattning vara att förmånen av skattefrihet i ett u-land inte till någon del skall upphävas genom att beskattning sker i Sverige.

Problemen angående beskattning av investeringar i u-länderna har uppmärksamats av såväl FN som OECD. FN:s generalförsamling antog år 1965 enhälligt en rekommendation, vari bl. a. ingick en uppmaning till regeringarna i de kapitalexporterande länderna att undvika åtgärder som hindrade eller begränsade utflödet av kapital från sådana länder till u-länderna och att vidtaga nödiga åtgärder för att främja strömmen av enskilda investeringar i u-länder, exempelvis i form av befrielse från eller lättnader i beskattning och genom investeringsgarantier för dem som investerade i u-länder och genom stöd till utbildning av företagsledare och teknisk personal. I en rapport från OECD:s skattekommitté (Fiscal incentives for private investment in developing countries) betonas att det är önskvärt att dubbelbeskattningsavtalen mellan industriländer och utvecklingsländer snabbt ökar i antal. Vi förordar mot den bakgrunden att Sverige intensifierar arbetet med att införa dubbelbeskattningsavtal med lämpliga länder i Afrika, Asien och Latinamerika samt att en utbyggnad av det vid 1966 års riksdag beslutade avräkningssystemet prövas.

Med stöd av det ovanstående hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag till åtgärder i syfte att genom undanröjande av brister i den nuvarande svenska skattelagstiftningen stimulera svenska investeringar i lämpliga utvecklingsländer.

Stockholm den 17 januari 1969

Gunnar Ericsson (fp)
i Ätvidaberg

Sigvard Larsson (fp)
i Umeå

Nr 788

Av herr **Fridolfsson** i Stockholm **m. fl.**, om undantag från mer-
värdeskatt för garantiåtaganden beträffande försålda
varor.

(Lika lydande med motion nr 701 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Filip W. Fridolfsson (m)
i Stockholm

Anders Jonsson (fp)
i Mora

Sven G. Andersson (fp)
i Örebro
